

og fremmest maatte ønske borttryddet ved en Lov som den foreliggende, om denne Lov end vissefelig har sine Mangler.

Oppermann: Det forekommer mig, som om Rigsdagsmændene for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen) og Randers Amts 4de Valgfreds (Bloch) udtalte deres Grunde til at stemme mod Lovforslaget paa en mindre fyldestgjørende Maade. Jeg kan tænke mig, man kan sige, at den Mand, der vil stemme mod Lovforslaget, gjør dette ikke, fordi han er uenig i det Grundlag, hvorpaa det hviler, nemlig i den Sætning, at Lovgivningsmagten, Kongen og Rigsdagen, har en uomtvistelig Ret til at gribe ind i disse Forhold, men fordi han finder Enkeltheberne i Lovforslaget saa forkeerte, at han ikke kan billige det. De, med hvem dette er Tilfældet, have imidlertid havt deres i Forretningsordenen bestemte Tid til at gjøre deres Anskuelse gjældende med Hensyn til Lovforslagets Forbedring, og, forsaavidt de ikke have gjort dette, maa det fornuftigvis ligge i, at de i Diebliffet ansee Sagen for ikke paatrængende. Jeg kan ogsaa begribe, navnlig efter den Argumentation, man saa ofte hører i det daglige Liv til Begrundelse af Statens Indblanding, at Folk kunne mene, at Regjeringsmagten ikke har Ret til at indblande sig i dette Forhold, og saaledes som denne Sags Stilling her i Thinget er efter Alt, hvad der er gaaet forud, maa jeg tilstaae, at jeg ikke egentlig kan tænke mig Andre her i Thinget fraraade Lovforslaget end dem, der bestride Statens Berettigelse til at gribe ind her. Jeg vil naturligvis ikke nægte Muligheden af, at ogsaa Andre kunne gjøre det, men, hvis det er Tilfældet, troer jeg ogsaa, man har Ret til at sige, at det havde været ønskeligt, om de i rette Tid havde gjort Deres til at faae Udskiftet forbedret. En sær Opfordring for alle dem, der ere overbeviste om, at Lovgivningsmagten har Ret til at gribe ind i dette Forhold, til saa hurtigt som muligt at sende Lovforslaget, naar det engang var indbragt her i Salen, til Landsthinget, altsaa med saa faa Forandringer, som muligt, laa deri, at denne Deel af Rigsdagen endnu ikke

har havt Leilighed til at tage dette Lovforslag under Behandling.

Jacobsen: Jeg skal meget gjerne ifølge den sidste ærede Talers Bemærkninger erklære, at jeg paa ingen Maade har villet bestride Statens eller Lovgivningsmagtens Ret til at gribe ind, for at ordne dette Forhold. Det er ikke min Bevæggrund til at stemme mod Lovforslaget, men jeg gjør det, fordi det ikke i sine enkelte Dele forekommer mig at være tilfredsstillende. Naar jeg ikke ved de foregaaende Behandlinger af det har søgt at forbedre det, troer jeg, det har sine fuldkomment gyldige Grunde, for det Første, fordi jeg ikke kunde ansee mig skicket til at foretage et saadant Arbejde, og dernæst, fordi det forekommer mig sandsynligt, at det i Diebliffet vilde være uden al praktisk Betydning.

Monrad: Jeg er aldeles enig med Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) deri, at dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, ikke gaaer ud fra Forsubstætningen om en Overenskomst, men simpeltemt fremtræder som en Ordning af dette Forhold efter Regler, der maae anerkjendes for at være almeengyldige. Det søger at give en virkelig fuld Erstatning, det søger sin Berettigelse i Almeenvæltets Fordringer, og der findes ikke i det noget Spor af den Vilkaarlighed, som ganske rigtigt fandtes i de Beslutninger, der issor bleve vedtagne baade her i dette og i det andet Thing; thi denne gif netop ud fra, at man skulde tilfredsstille begge Parters Fordringer. Jeg skjønner altsaa ikke, at dette Lovforslag er af en saadan Bessaffenhed, at det ikke meget vel vilde kunne antages, selv om den ene eller den anden Part maatte nedlægge en bestemt Indsigelse mod det. Naar der nu er blevet fremsført endeel Anker imod det foreliggende Lovforslag, idet man har bemærket, at man ikke var enig i flere af dets Bestemmelser, at flere af dem vare uhenstigtsmæssige, og at andre manglede, da ere disse Anker saa ubestemt fremsatte, at det er umuligt nærmere at gaae ind paa dem. En æret Rigsdagsmand (Tiemroth) havde ved 2den